

kvittere for fru Pia Gjellerups ord om denne sag: Orlovsordningerne fortsætter ud over forsøgsdatoen, men de er ikke gjort permanente med vores accept; vores forlig udløber, når forslaget om de 60 pct. er gennemført i 1997.

Mobilitet er et kodeord i en opsvingstid. Transportfradraget blev reduceret i forbindelse med skattereformens gennemførelse, og det var bare et af de anslag, som skattereformen gjorde mod mobiliteten på arbejdsmarkedet. Vi må også alle erkende, at arbejdet ikke altid findes lige dér, hvor man bor, og tilmed er det ikke så enkelt bare at flytte. Udgifterne er jo én side af sagen, en anden er, at det familiemæssigt hyppigt i dag drejer sig om to job, hvis man skal flytte, og det er svært at få det til at passe sammen. Derfor er det vigtigt, at man kan køre frem og tilbage til sin arbejdsplads.

Forliget om finansloven giver en lille indrømmelse til dem, der har meget langt. Det er kun en lille indrømmelse, og den løser kun lidt af problemet, men det vigtigste set fra Det Konservative Folkepartis side er, at regeringen dermed har erkendt, at skattereformen skabte et problem, som skal løses, og vi kommer tilbage til sagen igen.

Det er klart, at vi også havde ændringsforslag af anden karakter, specielt inden for erhvervslovgivningen, som også skulle have ændret skattereformen.

Bortset fra de små justeringer på transportfradraget, var der ikke mulighed for at rykke regeringen i retning af at ændre skatteforliget. Derfor koncentrerede Det Konservative Folkeparti sig i forhandlingerne om gennembrud på andre områder, og det lykkedes heldigvis, oven i købet på nogle væsentlige principielle områder, som forhåbentlig vil have en positiv effekt i de kommende år.

Allerede fra den 1. januar 1995 bliver der lempet kraftigt på arve- og gaveafgifterne. De generelle satser for f.eks. gaveafgift nedsættes, og vi har gennemført en lettelse for i alt 250 mio. kr. til ikrafttræden om ganske få dage. Det hjælper i almindelige arvesituationer, men vi har også længe konstateret, at der er problemer af et meget større omfang i forbindelse med virksomheders generationsskifte. Det er problemer, der betyder, at arbejdspladsers økonomi i dag udhules for at kunne betale afgifter, eller at familieejede både små og store virksomheder bliver nødt til at sælge ud af aktiverne for at kunne generationsskifte. Det er ikke rimeligt, at man således lægger en skat på de arbejdspladser, som vi har så hårdt brug for.

Derfor er det glædeligt at konstatere, at regeringen har givet os den indrømmelse, at vi skal lette generationsskifteproblemerne yderligere for danske virksomheder. Vi skal inden den 1. april 1995 og til ikrafttræden den 1. juli 1995 aftale udmøntningen af yderligere afgiftsnedsættelser for i alt 500 mio. kr., hovedsagelig rettet mod virksomheders generationsskifte.

Det betyder, at vi i 1995 letter denne generende misundelighedsskat, som skader vore arbejdspladser, med i alt 750 mio. kr., og det var også på tide. I dag er det faktisk sådan, at man i visse tilfælde kan blive præsenteret for en afgift på op til 90 pct.

Vi håber, at det også er starten på, at vi i de kommende år kan få taget fat på andre problemer, hvis, såfremt og ifald der i øvrigt kan opnås enighed om det.

På forskningsområdet bliver der også tale om et principielt gennembrud. 125 pct. fradrag for forskningsudgifter er et længe næret konservativt ønske. Af hensyn til beløbet skulle visse begrænsninger rent emnemæssigt sættes ind, men det skulle gerne udvikle sig til et gode, der kan brede sig.

Samtidig fik vi forlænget ordningen vedrørende 125 pct. fradrag for deltagelse i visse internationale forskningsprogrammer. Forskningsandelen i de fleste danske virksomheder er for lav. Derfor er der også her i Tinget enighed om, at der skal sættes ind. Det er Det Konservative Folkepartis håb, at denne ordning vil blive så stor en succes, at den både vil fremme forskningen og give de ønskede resultater, men fremme den på en sådan måde, at den senere kan blive udbredt til en generel fradragsordning.

På turismeområdet kom der også lidt ind. Regeringen har jo været bastant modstander af en ligestilling på momsområdet. Det er stadig væk en udbredt opfattelse blandt visse af regeringspartierne – ikke alle, skal det siges – at et krav om momsaflyftningsret for hoteller og restauranter skulle være en særordning for turismen. Det er det ikke. I dag har hoteller og restaurantvirksomheder en særordning i kraft af, at der ikke er momsaflyftningsret i modsætning til alle andre virksomhedstyper herhjemme.

Det ville regeringen ikke give os, men til gengæld blev der afsat en pulje, som vi skal forhandle om og udmønte i det nye år, og Det Konservative Folkeparti ser også her frem til nogle konstruktive forhandlinger, som kan hjælpe turistbranchen over de problemer, den har, og